

כשמביאים התינוק עומדים כל הקהל ואומרים:

ברוך הבא בשם יהוה:

ואומר המוהל את הפסוק: **אשרי תבחר ותקרב ישכן חצריך,**

והקהל גומר את הפסוק: **נשבעה בטוב ביתך קדש היכלך:**

האב, עטוף בטלית, מקבל לידיו את התינוק (על הכרית), ואומר:

אם אשכחך ירושלים תשכח ימיני, תדבק לשוני לחפי אם לא אזכרכי אם לא

אעלה את ירושלים על ראש שמחתי:

שמע ישראל, יהוה אלהינו יהוה אחד:

יהוה מלך יהוה מלך יהוה מלך יהוה מלך לעלם ועד: (שתי פעמים)

אנא יהוה הושיעה נא: (שתי פעמים)

אנא יהוה הצליחה נא: (שתי פעמים)

המוהל או אדם אחר שכוּבד בתפקיד זה לוקח את התינוק (על הכרית) מן האב ומניח אותו על כיסא של אליהו בהשגחתו, ואומר:

זה הכסא של אליהו הנביא זכור לטוב:

ואומר המוהל: **לשועתך קויתי יהוה, שברתי לישועתך יהוה, ומצותיך עשיתי. אליהו**

מלאך הברית, הנה שלך לפניך, עמוד על ימיני וסמכני. שברתי לישועתך יהוה,

שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב. שלום רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול.

אשרי תבחר ותקרב ישכן חצריך, נשבעה בטוב ביתך, קדש היכלך.

הסנדק מניח את התינוק על ברכיו.

(יש נוהגים שהאב ממנה את המוהל לשליח למילת בנו: הנני ממנה אותך שליח מצוה במקומי למול את בני.)

ומברך המוהל:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו וצונו על המילה. (אמן)

מיד לאחר חיתוך הערלה לפני הפריעה האב מברך ברכות אלו:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו וצונו להכניסו

בבריתו של אברהם אבינו. (אמן)

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, שחתנינו וקימנו והגיענו לזמן הזה. (אמן)

ואומרים הקהל: **כשם שנכנס לברית, כן יכנס לתורה ולחפה ולמעשים טובים.**

המברך מחזיק בידי כוס יין, ומברך:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, בורא פרי הגפן. (אמן)

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, אשר קדש ידיד מבטן וחוק בשארו שם

וץאצאיו חתם באות ברית קדש, על כן בשכר זאת אל חי חלקנו צורנו, צוה

להציל ידיות שארנו משחת למען בריתו אשר שם בבשרנו, ברוך אתה יהוה

בורת הברית. (אמן)

המברך שותה מעט מן היין, ונוהגים ליתן גם לתינוק טעימה קטנה באמצעות המוצץ או האצבע.

וממשיך המברך: **אלהינו ואלהי אבותינו, קיים את הילד הזה לאביו ולאמו ויקרא שמו**

בישראל (פלוני בן פלוני ופלונית). ישמח האב ביוצא חלציו ותגל אמו בפרי בטנה,

ככתוב: "ישמח אביך ואמך ותגל יולדתך". ונאמר: "אעבור עליך ואראך

מתבוססת בדמיוך ואמר לך בדמיוך חיי ואמר לך בדמיוך חיי". ונאמר: "זכר לעולם

בריתו דבר צוה לאלף דור, אשר כרת את אברהם ושבועתו לישחק, ויעמידה

ליעקב לחק לישראל ברית עולם". ונאמר: "וימל אברהם את יצחק בנו בן

שמונת ימים כאשר צוה אתו א-להים". הודו ליהוה כי טוב, כי לעולם חסדו.

וחוזרים הקהל ואומרים: **הודו ליהוה כי טוב, כי לעולם חסדו.**

וממשיך המברך: **פלוני בן פלוני ופלונית, זה הקטן גדול יהיה.**

ואומרים הקהל: **כשם שנכנס לברית, כן יכנס לתורה ולחפה ולמעשים טובים, אמן.**

ואומרים כולם 'עלינו לשבח':

עלינו לשבח לאדון הכל. לתת גדלה ליוצר בראשית. שלא עשנו כגווי הארצות. ולא שמנו כמשפחות

האדמה. שלא שם חלקנו כהם וגורלנו ככל המונם. שהם משתחוים להבל וריק ומתפללים אל אל לא

יושיע: ואנחנו כורעים ומשתחוים ומודים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא. שהוא נוטה

שמים ויוסד ארץ. ומושב יקרו בשמים ממעל. ושכינת עדו בגבהי מרומים. הוא אלהינו אין עוד. אמת

מלכנו. אפס זולתו. כפתוב בתורתו. וידעת היום והשבת אל לבבך. כי יהוה הוא האלהים בשמים ממעל

ועל הארץ מתחת. אין עוד:

ועל כן נקוה לך יהוה אלהינו לראות מהרה בתפארת עזך. להעביר גלולים מן הארץ. והאילילים כרות

וכרותו. לתקן עולם במלכות שדי. וכל בני בשר יקראו בשמך להפנות אליך כל רשעי ארץ. יכירו וידעו כל

יושבי תבל. כי לך תכרע כל ברך. תשבע כל לשון. לפניך יהוה אלהינו יכרעו ויפלו. ולכבוד שמך יקר

יתנו. ויקבלו כלם את על מלכותך. ותמלך עליהם מהרה לעולם ועד. כי המלכות שלך היא ולעולמי עד

תמלך בכבוד. כפתוב בתורתך. יהוה ימלך לעולם ועד: ונאמר. והיה יהוה למלך על כל הארץ. ביום ההוא

יהיה יהוה אחד ושמו אחד:

ואומר אחד מהקהל קדיש יהא שלמא:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. (אמן) בעלמא די ברא כרעותיה וימליך מלכותה. בטייבון ובימיכון ויבטיי דכל

בית ישראל בעגלא ובזמן קריב. ואמרו: אמן: (אמן) יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא:

יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמה דקדשא בריך הוא. (ברוך הוא) מן כל

ברכתא ושריתא תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא. ואמרו: אמן: (אמן)

יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים עלינו ועל כל ישראל. ואמרו: אמן: (אמן)

עושה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו: אמן: (אמן)

יום ליבשה / ר' יהודה הלוי

יום ליבשה נהפכו מצולים, שירה חדשה שבחו גאולים.

הטבעת בתרמית, רגלי בת ענמית, ופעמי שולמית, יפו בנעלים. שירה חדשה שבחו גאולים.

יכל רואי ישורון, בבית הודי ישורון, אין פא-ל ישורון, ואויבינו פלילים. שירה חדשה שבחו גאולים.

דגלי פן תרים, על הנשארים, ותלקט נפזרים, כמלקט שבלים. שירה חדשה שבחו גאולים.

הבאים עמך, בברית חותמך, ומבטן לשמך, המה נמולים. שירה חדשה שבחו גאולים.

הראה אותותם, לכל רואי אותם, ועל כנפי כסותם, יעשו גדילים. שירה חדשה שבחו גאולים.

למי זאת נרשמת, הפך נא דבר אמת, למי החותמת, ולמי הפתילים. שירה חדשה שבחו גאולים.

ושוב שנית לקדשה, ואל תוסיף לגרשה, והעלה אור שמשה, ונסו הצלילים. שירה חדשה שבחו גאולים.

ידידים רוממוך בשירה קדמוך, מי כמוכה ה' באלים. שירה חדשה שבחו גאולים.

בגלל אבות תושיע בנים ותביא גאלה לבני בנייהם:

אערוך מהלל ניבי

אערוך מהלל ניבי, לפני אלהי אבי, לכבוד חמדת לבבי, אליהו הנביא.

נטע האל בישרון, חבצלת השרון, איש מגזע אהרן, משרת צור משגבי.

כהן לאל עליון הוא, פינחס הוא אליהו, הנביא יקראוהו, הגלעדי התשבי.

יום קנא קנאת האל, הרג בכח ואל, נשיא שבט ישראל, ובת צור שמה כזבי.

דין שמע מפי רבו, איש ארמית משכבו, קנאים הם פוגעים בו, ויאמר אריק חרבי.

ויהם מתוך עדה, רמח בידו הדה, ויחרד חרדה, נתגבר כמו לביא.

דקר בחרבו אותם, כדרך שכיבתם, על הארץ חבטם, ולמשה אותם הביא.

בשכר זאת אל חי עולם, נתן לו שכר משלם, ברית כהנת עולם, ויכפר עלי חובי.

נסים עשור ושנים, בדבריהם שנויים, עשה לו דר שמים, צורי גואלי אבי.

אמת בפייה היה, לאלמנה עניה, עת את בנה החיה, ולנפשו אמר שובי.

השמן גם הוא שרתה, ברכה בו והיתה, פד הקמח לא כלתה, ותגדלי ותרבי.

רוזפים אחרי תהו, הכה בשבט פיהו, ויאמרו ה' הוא, אמת ואתה נביא.

וגור אמר עשה, מספר שנים שלשה, מטר לא נתן ארצה, הוא המוציא המביא.

נתן לו האל מהלכים, בעולם המלאכים, ולעתות הצרכים, הוא נגלה בערבי.

בקדשה ובטהרה, עלה עלה בסערה, אלישע אליו קרא, ויאמר אבי אבי.

נפשי לילה אותהו, מי ימן אמצאהו, פתח ביתי אראהו, ישקיה בעד אשנבי.

חסין קדוש אקראה, איש אשר פניו ראה, הן כביר ידו מצאה, תשורה אליו אביא.

חן חן לו איש לו נגלה, בחלום חזיון לילה, ובברית דם המילה, בא יבא רץ כצבי.

זכור לטוב יאיר נרי, ובשר ציון עירי, יאמר לה התנערי, מעפר קומי שבי.

קול זמרת שיר מהללי, ירצה צורי גואלי, ולא דומיה לי, כל עוד נשמתני בי.

יהי שלום בחילינו

יהי שלום בחילינו. ושלחה בישראל.

בסימן טוב בן פא לנו. ביימיו יבוא הגואל:

הילד יהי רענו. בצל שדי יתלונן.

ובתורה (אז) יתבונן. יאלף דת לכל שואל:

ומקורו יהי ברוי. זמן חיינו יהי ארוי.

ושלחנו יהי ערוי וזבחו לא יתגאל:

שמו יצא בכל עבר. אשר יגדל יהי גבר.

וליראי אל יהי חבר. יהי בדורו בשמואל:

עדי זקנה וגם שיבה. יהי דשן בכל טובה.

ושלום לו ורב אהבה. אמן בן יאמר האל:

הנמול בתוך עמו. יחיה לאביו ולאמו.

ויהיה אלהיו עמו. וגם כל בית ישראל:

מקבץ שירים קצרים

תהא השעה הזאת, שעת רחמים, ועת רצון - מלפניך.

יברכך ה' מציון וראה בטוב ירושלים. וראה בנים לבניך שלום על ישראל.

יברכך ה' וישמרך. יאר ה' פניו אליך ויחנך. ישא ה' פניו אליך וישם לך שלום.

המלאך הגואל אותי מכל רע יברך את הנערים ויקרא בהם שמי ושם אבותי אברהם ויצחק וידגו לרוב בקרב הארץ.

וזכני לגדל, בנים ובני בנים, חכמים ונבונים, אוהבי ה' יראי אלוקים, אנשי אמת זרע קודש בה' דבקים. ומאירים את העולם, בתורה ומעשים טובים, ובכל מלאכת עבודת הבורא.

זרעא חיא וקיימא, זרעא די לא יפסוק ודי לא יבטול מפתגמי אורייתא.

סימן טוב, ומזל טוב, יהא לנו ולכל ישראל, אמן.